

ОСНОВНІ СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ, ЩО ПОЯСНЮЮТЬ СУТНІСТЬ ТА ПРИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВИ

Дмитро Вікторович ВІЛЬЧИНСЬКИЙ

З моменту виникнення держави створюються і удосконалюються різні теорії про неї. Правова усвідомленість людей є головною частиною суспільства та її свідомості, що дає змогу для створення різноманітних теорій про державу. На протязі тривалого історичного шляху модернізації держав різних типів створювались та впевнено еволюціонували теоретичні погляди сучасних людей про зміну теперішнього становища на краще, про підвищення місця й ролі людини в державі та суспільстві. На даний момент, у теорії держави і права сформовано декілька видів концепцій про державу. Розглядають концепції, що пояснюють виникнення, соціальне призначення, статус та суть держави. Можна розглянути дані аспекти в концепціях юридичного спрямування, у напрямках лібералізму, соціал - демократизму тощо. Найбільш ефективнішими являються концепції соціологічного спрямування, що виникли в ХІХ - ХХ ст.

Кожна з теорій має свої як і недоліки так і корисні якості. Прихильники різних концепцій досі ведуть запеклу боротьбу у вирішенні питанні яка концепція більш гуманістична.

Сутність та призначення держави відіграє одну із найголовніших ролей у багатьох країнах світу, виражає її характер та діяльність і визначає рамки її втручання у життя суспільства, виявляється у спрямованості держави на забезпечення загально-соціальних та вузькогрупових інтересів.

Сутність та призначення держави показує кому належить справжня влада в суспільстві, а також чиї інтереси ця влада виражає.

Сутність держави виявляється у спрямованості держави на забезпечення загально-соціальних та вузькогрупових інтересів. Держава завжди спрямовує свою діяльність для забезпечення загальних та групових інтересів, але ця спрямованість завжди переважає в один бік. Метою консолідації загальних та вузькогрупових інтересів є забезпечення цілісності суспільства.

Держава завжди залежала від розвинутості суспільства. Яке суспільство, така і держава. Будь-яку державу можна назвати країною, але не кожену країну можна назвати державою. По мірі розквіту суспільства, її еволюції від нижчої до вищої ступені, змінюється сама держава. З розвитком суспільства, держава набуває демократичного вигляду (влада належить народу, прогресує економічна свідомість, дотримуються свободи людини), а з утворенням цивілізованого суспільства, держава набуває статус правової країни.

Держава — є фактором формування політичної системи суспільства. Держава хоч і є найважливішою, але не єдиною політичною організацією в суспільстві. До політичних систем суспільства також входить велика кількість недержавних суспільних об'єднань. Партії, робітничі організації, профспілки, й ін.

Отже, можна зробити сказати, що державність у різних країнах розвивалась по-різному, але найголовнішим у даних процесах було рішучі дії людей звільнитись від утисків з боку влади, прагнення змусити державу дотримуватись та поважати права своїх громадян, захистити себе від безпідставних втручань державних органів в особисте життя. З правового боку, - це означало дотримання норм права та свободи людини з боку держави, зобов'язання неухильного дотримання законів, демократичності дій владних структур, забезпечення незалежної діяльності судів. Можна зробити висновок, що усі ці тенденції прямують у напрямку розвитку світової цивілізації. Але кожна має свою ідею, характер та вимоги.